Ja nüüd tulli jälleki wäikene wanamees mano ning
ütles tere poajakene mine nüüd jälle mo keskmise
tütre poole külla. ma jään jälleki hobeste mano
aga ta ütlel kohe poole ma sis pia minemä. ja temä
ütles wei tiksist ennäki kõrwale poole muito sespama
mõtsa sisse. ja ta läts ruttusde minema. kooni mõtsa
sisse sai, ja sis tulli maaja nättawälle ja ta läts
sinnä ning ütlel mimmo jutat sissa üts wäigene
wanamees sellel keüüendre pikker habeme ümma. sis ütlel
see naistelahwas see omki mino essä ja mina olen temä
keskmine tüttär. sis rawidi tedä sääl kõiki parems=
side toidusidega, ning kui jo paiw madalampa läts
tulli ka wanakene kodo ja ütles poajakene aig om.
jo ärä nakkada minemä, aga sina tütrekene kingi ka
selle tubli mehele midägi sest temä om see wäärt
ta om minno üts kõrd surmast päästnu. sis wõt
see wanamehe tüttär hõbetoose wile ja puhk nii
kõwaste et maaja mööbli kõik wärisi. ja üts hõbe
karwa hobene tulli tormates mano. ja see kareli.
ja lehkeli kui neelund. sis ütli nemä noh tubli
mees wõtta sina see hobene hentale. ja see hõbene
wile ka sest hobest ei ole sul tarwis kunnagi kinni
köita wai puhu ennegi sedä wilet sis tulep ta sulle
mano. aga ütlel oh armas rahwa ma ei tohi jo
selle manoki minnä kuna ma sis tohi jo tedä weel
kinni wõtta ehk temäga sõita. sis ütlel wanamees
tütrele mine to kuurwe sugust jõu wiina ja erra
wiina kats pudelit, sis läts tüttär tõi katstõisdüinnemend
pudelit wiina ning and sis selle juwwa. ja kui temä
olli ärä joonu sis ütlel temä nüüd tunne ma hental
nii paljo jõudu olewat et ma katte nüssugust hobest
ei pelgä. ja ta iste hobesede sälga ja sõit oma hobese
karja mano tagasi. ning sis tulli ka jo tõise mehe ja
awidi hobese kõik kodo weijä. ja kui nemä kodo saije
sis ütlel see Wana kuningas. sina ollit omal maal
sõa ülemp aga siin panni ma jo hobesde ülemas.

aga kuninga poig olli oman kotton kuningliku maajan
ja om nüüd siin ka mino perren. sest temäst
saap mulle wäimees sest meil om jo kolm tüttärd.
Ja kolmatal päiwäl saatedi jälleki hobesde ülemp
hobestega mõtsa. ning kui ta hobestega mõtsa olli saanu
tulli jälleki seene kuningas ja teret lahkeste ning ütlel
poajakene mine nüüd tääpä mo kõige noorempa tütre
poole sest temä elap selle mõtse tõises otsan. mine
ennegi küll saade lõunma. sis läts see mees ruttuga
minemä ja ta sai rõo aigu sinnä ning ütlel
kas olet sina seene kuninga noorem tüttär. ning ta
ütles mina ole. ja ta ütlel mino essä om sis ehk simmo
siije juhatanu. jah sino essä see käsk minno siijä
ja appit mulle teed, sis rawidi tedä sääl õige hä
rahwa moote perrä. ja pia nakkas päiw alla
poole wärimä ja wanakene tulli ka sinnä ning ütlel
tüttär sina kingi temäle midägi sest temäl om
ka aig ärä minemä nakkata. ja see tüttär wõt
kappist kuld wile ja puhus seda nüüdawwa kui üts
kulla karwaline hobene mano tänitän tulli.
sis ütlel wanamees ja tüttär wõtta sina see hobene
hentale sest ma tiijä et sull nüüd jo nii paljo jõudu
om et sa selle hobesega sõita wõit sest jõu pudelit
ei ole enämp tarwis. ja ta ütlel meeltadi ma
tunnen hental paljo jõudu olewat, ja sellepärast
ei taha ma ka sede hobest pelgätä. sis ütlel wana=
mehe tüttär wõtta see kullane wile ka ja iste hobe=
sele sälgä jo nakka sõitma sest päiw weeres pia.
aga see wile anni ma sulle selle pärast, et sull
iäl ei ole hobest kinni köita ega tedä hoita, wai
hoia ennegi wile käen ning puhu sedä sis tulep temä
mano ja sa saat temä kätte sest ilma selle wileta
ei wõtta tedä ilmaski kiäki kinni. sis wõt see
hobese kinni ja iste sälga ja sõit temäga kiis pool
linnun et silmäpilkes aajaga ta sääl olli. kohe
temä hobese kari olli sõanu.